

DAVID DORUŽKA

jazzový kytarista a skladatel

„Je důležité poučit se z věcí,
o kterých člověk ví, že by je
mohl udělat jinak, a snažit se
je příště udělat lépe.“

maturoval v roce 1999

DAVID DORUŽKA

Vít Maršálek (4. A.)

Jak jste se dostal k hudbě? Ovlivnili vás váš otec a děd, kteří se uměním živí?

Určitě ovlivnili. V pěti letech jsem začal hrát na flétnu a naši nás často brali na nejrůznější koncerty, u nás doma hrála hudba pořád, ale pořádně jsem se o hudbu začal zajímat v deseti letech, krátce po revoluci. Tehdy jsem slyšel koncert Rolling Stones a začala mě hodně bavit kytara, která mi šla, a postupně jsem se dostal k jazzu a od čtrnácti let jsem začal aktivně hrát a vystupovat.

Jak jste to měl se studiem? Po vystudování Gymnázia Elišky Krásnohorské jste odjel rovnou do Ameriky?

Ano, tam jsem dodělal bakaláře a na další školy už nedošlo.

Studium v Americe pro vás jistě musela být velká zkušenost.

Ano, na škole bylo asi 1200 kytaristů (z nich bylo asi pět, kteří se dali poslouchat) a na celé škole možná dva Češi. Berkley je veliká škola, kde se neučí jen hraní, ale i vedlejší hudební obory.

Vy jste byl vynikající student i přesto, že jste se aktivně věnoval hudbě. Jak jste to dokázal?

Některé předměty mě bavily a šly mi dobře, zároveň jsem to měl tak domluvené s rodiči, kterým na mých známkách záleželo a hodně mě podporovali. Vždy mi záleželo na tom, aby mi věci šly.

Z čeho jste maturoval?

Vybral jsem si maturitní předměty tak, aby mi byly později k užitku. Kromě češtiny jsem si vybral angličtinu, němčinu

a hudební výchovu. Literatura i jazyky mě bavily, i když jsem na čtení neměl moc času, radši jsem chtěl cvičit.

Ovlivnili vás nějakým způsobem kantori?

Spousta z nich, náš třídní profesor byl pan Maleninský, toho jsem měl rád, nebo paní profesorka Schlegelová na filosofii a mnoho dalších.

Takže na školu tedy máte dobré vzpomínky?

Ano, samozřejmě mě to částečně omezovalo, víc by mi vyhovovalo, kdyby se tehdy kladl větší důraz na humanitní obory, ale celkově jsem strašně rád, že jsem měl možnost získat všeobecné vzdělání na poměrně vysoké úrovni, je to důležité pro všeobecný rozhled, když je člověk muzikantem, který hraje hudbu nejen pro muzikanty a nechce hrát hudbu, která je jen o hudbě.

V prosinci jste vydal nové album Autumn Tales. Kde jste bral inspiraci?

Album navazuje na má předchozí alba, na rozdíl od ostatních je to ale čistě moje dílo a je nahrané s českými muzikanty. Mé předchozí desky byly ovlivněny hudbou ze zahraničí, například skandinávskou scénou, jednu desku jsem natočil i ve Španělsku, ale tahle poslední deska je jakýsi návrat k mým kořenům a minulosti, takže to je taková hlavní idea, co spojuje všechny ty věci dohromady.

Jaké jsou zatím ohlasy na vaši novou desku? Dostal jste i nějaké reakce ze zahraničí?

Ohlasy jsou vynikající, zatím se všem

líbí, vyšla moc pěkná recenze. Mám spoustu přátel a kolegů v Polsku, takže tam má ohlas také dobrý, ale jinak ne, deska se zatím nedostala do žádných zahraničních médií. Prosadit se v zahraničí se zatím mnoha českým muzikantům nepovedlo. Jinak já často se svým triem hraji po celé Evropě, ale co se týče mediálního obrazu, tak je to složitě.

Jaké je vaše zaměstnání, živíte se jen hudbou?

Živím se hlavně koncertováním a učním, celkem učím na třech školách, na HAMU, Ježkově konzervatoři a jednou za měsíc jezdím na JAMU do Brna. Učím individuálně kytaru, jazzovou improvizaci a jazzovou teorii, což je aranžování, teorie a kompozice dohromady.

Jaké jsou vaše plány do budoucnosti? Čekají vás teď nějaké velké kroky?

Hlavní věc je teď pro mě hrát s mým triem co nejvíc. Máme naplánovaných pár velkých koncertů. Můj další plán do budoucna je projekt s pianistou Danem Tepfrem, s kterým se znám už 9 let a minulý rok jsme spolu jako duo odehráli sérii koncertů v Česku, pak bych časem rád natočil další cédéčko, ale uvidím, kolik na to bude času.

Když se na svůj život podíváte s odstupem, jste spokojený se svým vývojem a životními rozhodnutími?

Těžko se to hodnotí, jsem často nespokojený a říkám si, že by to mohlo být lepší, než to je, ale zároveň nezbyvá, než přijmout to, že to stejně nemůžeme změnit, takže jsem vlastně vcelku spokojený. Je důležité poučit se z věcí, o kterých člověk ví, že by je mohl udělat jinak, a snažit se je příště udělat lépe.

David Dorůžka

V letech 1999–2002 studoval kompozici a hru na kytaru na prestižní americké Berklee College of Music. V roce 1995 mu byla Českou jazzovou společností udělena cena „Talent roku“. V současné době mu vychází album Autumn Tales, které bylo nahráno v klasickém triovém obsazení.